

THERMENCOMPLEX HERDACHT

Met weloverwogen management en na de nodige voorstudies wil de Oostendse zakenman Willy Verdonck, van zijn Thermae Palace en het aanpalende Thermaal Instituut het meest splendide hotel maken van onze kust.

Een hotel der Koningin der Badsteden, de Congressstad aan zee, waardig.

Heel wat verbouwings- en herstellingswerken zijn een noodzaak maar Willy Verdonck heeft het er voor over. Hij wil het hele complex herwaarderen tot een totaal-hotel met 200 kamers.

Het enige wat hij van de stad Oostende vraagt zijn de nodige garanties en faciliteiten om te privatiseren.

Ooit werden Thermaal Instituut en Hotel des Thermes gebouwd om in zijn geheel te worden uitgebaat. Een allereerste thalassa-instituut aan zee. Oostende heeft echter die kans nooit begrepen.

Thans is Willy Verdonck evenwel bereid het hele complex uit te baten zowel residentieel als toeristisch doch ook als congresshotel. Gedeeltelijk zelf als stadstheater.

Een ultieme kans voor een evenzeer merkwaardig als prachtig gebouw. Een kans ook voor Oostende om haar imago ter zake wat op te poetsen en jaarlijks 30 miljoen frank te besparen. Voor Willy Verdonck een uitdaging en van hem is bekend dat hij ze niet uit de weg gaat.

De man van I.V.E.S.

We ontmoeten Willy Verdonck in het nieuwcentrum van al zijn bedrijvigheid. Dat is zijn smaakvolle ingerichte kantoor gelegen op de Hendrik Baelskaai te Oostende. Daar bevindt zich de I.V.E.S. vestiging van waaruit dit bedrijf met activiteiten over de hele wereld gedirigeerd wordt door Willy Verdonck en zijn medewerkers. Eén van zijn ambities en kopzorgen.

Willy Verdonck is woonachtig te Oostende. Hij is gehuwd met Milou Maldeghe en heeft vier zonen van 27, 26, 25 en 20 jaar oud.

Hij voldoet in alle opzichten aan het beeld dat we ons van de moderne zakenman hebben vooropgesteld. Hij gaat onberispelijk en modieus gekleed en hij is altijd onderweg. Hij is bovendien char-

mant en heeft een enorm brede waaier aan interesses.

Zaken doen betekent voor Willy Verdonck inderdaad reizen, mensen ontmoeten, onderhandelen, winnen, verliezen, maar vooral bikkeldhard werken.

Hij is pas terug uit Genua, heeft straks een zakenlunch in het restaurant van zijn hotel en moet morgen alweer in Londen zijn voor een vergadering.

Een zondagvoormiddag was voor hem dus het beste, het rustigste moment om het even te hebben over zijn toekomstplannen met, zijn Thermae Palace, waarvan hij in 1981 de concessie toegewezen kreeg door de stad Oostende, en het bijhorende complex van het Thermaal Instituut, waarvan niemand tot nu toe wou weten. Het aftakelingsproces van dat Thermaal Instituut duurt tenslotte ook al zo lang.

Uit glorieuze tijden

Het was Koning Leopold II die de idee lanceerde om in Oostende een zeeinstituut te bouwen. Een tempel opgedragen aan de mooie zeegodin Aphrodite. Een instituut waar eenieder terecht moest kunnen om er de weldadige invloed te ondergaan van talloze kuren met zeewater. Behandeling tegen allerlei ziekten en kwalen.

En wijs als hij was meende Leopold II dat er bij een dergelijk instituut ook een kuurhotel diende gebouwd.

Reeds in 1906 gaf Oostende aan een commissie de opdracht om een volledige studie te maken. Vroeger al, meer bepaald in 1856 was men bij proefboringen er in geslaagd om mineraal zeewater omhoog te pompen.

Het zou echter tot in 1929 duren vooraleer het sein op groen werd gezet voor de bouw van een zowel uniek als groots thermaal instituut aan onze kust. In dat jaar immers werden de bouwplannen van architect Daniels goedgekeurd.

Op de 28e januari 1933 werd het complex dat zowel een thermaal instituut als een hotel omvatte officieel ingehuldigd door Koning Albert en Koningin Elizabeth. Iedereen was enthousiast. Men was overtuigd van het welslagen van dit project. Een dergelijk kuur-instituut aan onze kust konden het internationaal en nationaal toerisme alleen maar ten goede komen.

Met zijn meer dan monumentale toegangsdeuren was en is het één van de indrukwekkendste gebouwen die ooit langsheen onze kust gebouwd werden. Vanaf het hard zand had men een prachtig zicht op het 's avonds feestelijk verlicht kuurhotel. Het «Grand hotel des Thermes» kon reeds vanin het beginjaar bo-

gen op een zeer grote belangstelling vanwege de toeristen. Zowel Franse, Duitse als Italiaanse, doch vooral het voornamelijk Engelse klienteel gaven de voorkeur aan dit luxe hotel. Het klienteel dat er vertoefde kwam ofwel voor het thermaal instituut ofwel voor de paarderen. Zeker in de zomer was het aantal in het hotel logerende paardeeigenaars, succesrijke boekmakers en enthousiaste spelers en paardeliefhebbers heel groot. Vanuit «het Grand Hotel des Thermes» had men overigens een benijdenswaardig uitzicht op de Wellingtonrenbaan.

Zeker in de jaren dertig straalde het Hotel des Thermes met zijn gedegen maitre d'hotels en zijn beroemde Paddock Bar (die is er nog steeds) één en al pracht en praal uit. Het interieur in art deco gaf het hotel niet alleen een sfeer mee van luxe doch ook van superieure elegantie. De kamers in het hotel waren ruim en ingericht met prachtige stijlmeubelen afkomstig van het eerder failliet gegane Royal Palace Hotel. De eerste uitbater van het Grand Hotel des Thermes was ten andere de groep Wagon Lits. De directeur was een zekere Simard. Volgens onze zegsman zou deze man nu nog eigenaar zijn van een hotel in Zwitserland. Wie weet er meer over deze man? Nadien kwam het hotel in handen van de onlangs overleden Robert Peeters om van 1956 tot 1970 uitgebaat te worden door de bekende Oostendse hoteliersfamilie Derinck. Het waren respectievelijk Charles en Julien Derinck die samen het hotel in uitbating hadden. Vanaf 1970 ging de exploitatie over naar de heer De Pesseroey die op zijn beurt hierin zou opgevolgd worden door zijn zoon die het een tijdlang zou uitbaten te samen met de Oostendse ondernemer J.C. Van Biervliet, thans ondernemer P.D.G. van het Casino Kursaal. Ondanks een lang niet altijd gemakkelijke houding van het Oostends stadsbestuur werd de hoteluitbating op dynamische wijze gevoerd. Iets wat zeker niet kon gezegd van het bijhorende Thermaal Instituut dat uitgebaat werd door het Oostends stadsbestuur. Er stak geen greintje commerciële spirit in. Het was er ongezeellig en totaal sfeerloos geworden. Het personeel was eerder on-

vreundelijk dan afstandelijk. Oostende had een grote kans gemist. Want had men het thermaal instituut beter gepropageerd en geïntegreerd in het kusttoerisme dan was het een succes geworden zonder weerga. De kansen waren er, maar omdat het niet mocht geprivatiseerd worden was het gedoemd te mislukken. Het werd log, oninteressant en het kostte Oostende steeds meer geld. Een thalassainstituut gelegen te Knokke doet het wel heel goed. Daar komen de toeristen juist wel. In het jaar 1981 ging de concessievergunning voor het hotel over naar Willy Verdonck. Nu, twee jaar later meent deze man ook met het thermaal instituut iets te kunnen aanvangen. Het zou niet enkel een besparing betekenen van 30 miljoen per jaar voor Oostende doch ook een enorme kans voor de bevordering van de toeristische industrie aan onze kust.

Hotel met 200 kamers

Hoe ziet Willy Verdonck zijn herziene thermencomplex? Via de monumentale trap aan de Koningin Astridlaan wandelen we het thermengebouw binnen. Willy Verdonck «Zo zou ik dat willen. Dat de mensen het hotel binnenkomen via deze indrukwekkende trap naar het al even imposante hallgedeelte. Waarom niet?»

Dus wil je het thermen instituut betrekken bij de hotelexploitatie?

Willy Verdonck: «Ja zeker, het moet een totale aanpak worden. Heel het gebouw moet betrokken worden in dat project. Anders lukt het nooit. Dat wil in concreto zeggen dat we eerst het uitzicht grondig dienen aan te pakken. En met uitzicht bedoel ik werkelijk wat men allemaal van dat gebouw te zien krijgt. Het hele complex zou allereerst dienen gezandstraald tot het terug een lichtere kleur krijgt. Niet meer dat somber grijs. Ook zou er verlichting dienen aangebracht. Dit zowel langs de kant van de Koningin Astridlaan als de zeedijk. Vroeger stond ook de naam van het hotel in grote letters aangegeven. Wel dat zou er terug op moeten komen. Ook het 4000 m² oppervlakte tellende dak is aan een grondige restauratie toe.

Wordt het dan een enorm groot hotel waarbij er ook in het thermaal instituutgedeelte kamers komen?

Willy Verdonck: «Ja maar er is meer. Ik wil een hotel met 200 kamers en daarbij een polyvalente zaal in het thermaal instituutgedeelte. Die polyvalente zaal zou dan dienen om er congressen te houden. Oostende wil immers zichzelf alsmaar voorstellen als congresstad maar ze beschikt lang niet over afdoende infrastructuur. Die zaal zou overigens ook geschikt zijn om er banketten te geven. Tijdens de winter zou ze zelfs een rol kunnen spelen als theaterzaal. En daarmee doe ik niemand geen concurrentie aan. Oostende beschikt nu eenmaal niet over zo'n slag van zaal. Ook kleinkunstavonden zouden er kunnen doorgaan en zelfs modedefiles?

Ooit werd er een zeer negatief rapport over dat thermaal instituut aan het stadsbestuur gerapporteerd.

Willy Verdonck: «Dat klopt. Dat was een groep uit Knokke die zich daar had mee bezig gehouden. Ze hadden gelijk. Ze gaven als enig advies, sluiten of compacter maken. Wel het is precies dat laatste wat ik wil. Er zitten daar een boel mogelijkheden in. Weet je moest men dat openlucht waterreservoir dichtgooien en beplanten en waar eens het mineraalwater werd bovengehaald een tearoom maken dan zaten we al een flink stuk vooruit. Maar men moet het durven aan te pakken.

Ik doe een aanbod aan de stad Oostende. Ze kunnen hun jaarlijkse schuldenlast van 30 miljoen kwijt als ze mij de mogelijkheid geven het hele gebouwencomplex te herdenken. Ze moeten me uiteraard de kans geven mijn boterham te verdienen. Voor niks ga ik het niet doen. Dat zou immers al te gek zijn.

Wie zei dat ook weer, ze moeten ons de kans geven te ondernemen? Nu al nodigen we U graag uit in de Paddockbar of in het tearoom van het Thermae Palace. U vindt er ongetwijfeld de elegante sfeer terug van romantiek en charme. Nu al het chiqste, straks het meest splendide hotel langs onze Noordzeekust.

C.W.

